

Arrest

**nr. 44 414 van 31 mei 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DENYS en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 6 juli 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 8 juli 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 30 juli 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 28 september 2009.

1.3. Op 17 februari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 17 februari 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Irakese nationaliteit bezitten, van christelijke origine zijn en afkomstig zijn van de Muthanna wijk (Bagdad). U verklaart naar België te zijn gekomen met uw tweelingzus Y.(...) R.(...) (O.V. 6.458.431). In 2004 werd de toenmalige verloofde van uw oudste zus C.(...) vermoord omwille van zijn Armeens afkomst. In november 2006 werd uw vader ontvoerd door leden van een gewapende bende. Ze vroegen een half miljoen dollar losgeld voor zijn vrijlating. Via de bemiddeling van een goede vriend van uw vader, slaagde uw familie er in om het bedrag van het losgeld te verminderen tot 70.000 dollar en werd uw vader twee weken na zijn ontvoering vrijgelaten. Datzelfde jaar werd de boerderij van uw vader te Nahrawan in beslag genomen door leden van het mehdi leger. Uw vader liet hen begaan. In de maand juli van het jaar 2007 werd uw vader opgebeld door aanhangers van de groepering Jama'at Al-Tawheed Wal Jihaad met de eis dat hij 25.000 dollar zou betalen voor de bekostiging van hun verzetsactiviteiten. Gezien uw vader reeds veel losgeld had moeten betalen bij zijn ontvoering, was hij niet in staat dit bedrag te betalen en wist het bedrag naar beneden te halen door te onderhandelen. Hij betaalde uiteindelijk nog zo'n 5000 dollar. Uw ouders besloten hierop uw oudste zus C.(...) naar België te sturen daar zij het meest geleden had onder de gebeurtenissen en ze niet de nodige financiële middelen hadden om iedereen te laten vertrekken. In oktober 2007 kwam C.(...) toe in België waar haar het statuut van vluchteling werd toegekend. Een tijdje later kreeg uw familie verschillende telefoontjes van mensen die ermee dreigden jullie te vermoorden indien jullie jullie niet tot de islam zouden bekeren. Hierop besloot uw familie om naar Noord-Irak te vluchten in de hoop van daaruit naar België te kunnen komen. In januari 2008 vestigde uw familie zich in Noord-Irak, meer bepaald in het overwegend christelijke dorp Ayn Kawaa. Gezien de hoge huurprijzen en de gezondheidstoestand van uw vader besloot uw familie in maart 2008 om zich in Erbil (Noord-Irak) te vestigen. Uw vader kreeg in de periode dat uw familie in Erbil woonde hartproblemen waardoor jullie vlucht naar België diende te worden uitgesteld. Op 5 juli 2009 verlieten u en uw tweelingzus R.(...) Irak per vliegtuig. Op 6 juli 2009 kwamen jullie in België toe alwaar jullie twee dagen later een asielaanvraag indienden.

Ter staving van uw asielaanvraag leggen u en uw zus de volgende documenten neer: jullie originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, een origineel huurcontract van de Koerdische gebieden, het lidboekje van de Irakese unie voor industrieën, verschillende foto's van het verloofsfeest van uw zus C.(...), een foto van een van de eigendommen van uw vader in Bagdad, een attest van woonst van uw ver van 2001, een handelskaart op naam van uw vader van het jaar 2001, een informatiekaart van de Koerdische overheid op naam van uw vader alsook de originele verblijfsvergunning en huurcontract van uw familie in Erbil.

B. Motivering

Er dient na uw gehoor op het Commissariaat-generaal te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken. Vooreerst moet worden opgemerkt dat u onvoldoende ernstige aanwijzingen heeft aangegeven waaruit kan worden geconcludeerd dat u actueel een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging hoeft te koesteren. U verklaart bedreigd te zijn omdat u christen bent. De laatste feiten die u aanhaalt, dateren van eind 2008, namelijk het feit dat uw familie telefonisch werd bedreigd. Sindsdien heeft u geen enkele aanwijzing dat u wordt gevisieerd met het oog op vervolging, ondanks het feit dat u nog anderhalf jaar in Noord-Irak heeft verbleven.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u, die verklaart in Bagdad bedreigd te zijn omdat u een christen bent, uitermate vaag blijft over de situatie van de christenen in Bagdad in de periode dat u daar verbleef. Gevraagd naar aanslagen tegen christenen in uw wijk, moest u het antwoord schuldig blijven, en kon u alleen aangeven dat u ervoor zorgde dat u buiten een hoofddoek droeg om niet op te vallen (CGVS p.7). Wanneer de vraag nogmaals wordt gesteld, kan u alleen stellen dat de christenen het in het algemeen moeilijk hebben, dat er veel aanslagen waren tegen kerken en dat u had gehoord dat er een priester in Mosul vermoord werd (CGVS p.8). Bovendien is het uiterst opmerkelijk dat u geen enkele naam kan geven van een kerk waartegen een aanslag is gepleegd. Er zijn sinds de val van het regime van Saddam Husayn immers meerdere zware aanslagen geweest tegen kerken in Bagdad die een grote golf van verontwaardiging en angst hebben teweeg gebracht bij de bevolking van Bagdad, zowel christenen als moslims. Evenzeer opmerkelijk is het feit dat u niet kan aangeven of er aanslagen zijn gepleegd tegen priesters of andere christelijke leiders (CG p.10).

Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs kan voorleggen met betrekking tot de door u ingeroepen problemen of bedreigingen.

Bovendien moet worden vastgesteld dat u nadat u Bagdad heeft verlaten nog anderhalf jaar in Noord-Irak heeft gewoond met uw familie. U bent immers uw eigen regio (Bagdad) reeds in januari 2008 ontvlucht (CGVS p. 2, 3, 4 en 5) waarna u zich samen met uw familie in Erbil (Noord-Irak) vestigde. Uw beide ouders alsook uw jongere zus zouden momenteel nog steeds in Erbil wonen. U gaf

daarenboven tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal meermaals en uitdrukkelijk te kennen dat uw familie, sinds hun aankomst in Noord-Irak, geen specifieke conventiegebonden problemen meer kende (CGVS p. 4 en 5). Integendeel, uw familie zou er van bij hun aankomst over een geldige verblijfsvergunning beschikt hebben en er de kans hebben gekregen zich te vestigen. Ook nu, na uw vertrek uit Erbil, zou uw familie geen specifieke incidenten meer hebben ondervonden (CGVS p. 5). Gevraagd naar de redenen waarom u uw land hebt verlaten, antwoordt u dat u niet goed wist op welke manier u zich diende aan te passen in Koerdistan daar de mensen er een andere taal spreken. Verder haalt u alleen in algemene termen aan dat het als christenen moeilijk is om er werk te vinden, de politieke situatie er niet stabiel is en het al bij al niet comfortabel leven is in Koerdistan (CGVS p. 3, 4 en 5). Hierbij dient evenwel te worden opgemerkt dat geen enkele van de door u aangehaalde motieven voldoende zwaarwichtige aanwijzingen bevatten als zou er actueel, in hoofde van uw persoon een ernstig risico bestaan voor vervolging zoals omschreven in de Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan u de status van vluchteling bijgevolg niet worden toegekend.

Met betrekking tot de inschatting of u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dient te worden opgemerkt dat u reeds anderhalf jaar legaal in Noord-Irak verbleef en dat uw familie hier nog verblijft. Uit een analyse van de situatie in Irak dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie bij het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bijgevolg kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

Tot slot moet worden opgemerkt dat uw zus (Y.(...) R.(...)), met wie uw samen asiel aanvraag, er evenmin in slaagde een gegronde vrees voor vervolging volgens de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Bijgevolg werd in haar hoofde eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande appreciatie in positieve zin zouden kunnen wijzigen. Uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, het lidmaatschapsboekje, de handelskaart en het attest van woonst op naam van uw vader alsook de verschillende foto's bevatten immers uitsluitend gegevens die door ons niet in twijfel worden getrokken.

De overige door u neergelegde documenten, met name de verblijfsvergunning, het huurcontract en de informatiekaart van uw familie in Noord-Irak doen geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen. Integendeel, ze tonen aan dat uw familie momenteel geen problemen ondervindt om zich in Noord-Irak te vestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste onderdeel van het verzoekschrift, inzake de erkenning als vluchteling, geeft verzoekster een uiteenzetting omtrent de recente vervolging van de Iraakse christenen en herhaalt zij een gegronde vrees voor vervolging te koesteren omwille van haar christelijke godsdienst en haar etnische afkomst als Assyriër. Zij wijst erop verscheidene feiten van ernstige aard te hebben aangehaald waaruit een vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) blijkt en benadrukt dat de door haar aangehaalde feiten worden bevestigd in de Eligibility Guidelines van het UNHCR van 4/2009, nr. 299, overgenomen in het Algemeen Ambtsbericht van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken van januari 2010 en het Country Report 2009 van 11 maart 2010 van het Amerikaanse State Department. Verzoekster herhaalt haar asielmotieven, met name dat zij en haar familie vanuit Bagdad naar het Noorden verhuisden nadat er doodsbedreigingen werden geuit indien zij zich niet bekeerden tot de Islam. Nu de christelijke godsdienst tot het wezen van haar persoonlijkheid behoort, zijn zulke doodsbedreigingen een ernstige aanslag op haar meest fundamentele mensenrechten en bijgevolg een vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag. Verzoekster haalt aan dat in de motivering van de bestreden beslissing noch haar identiteit noch de geloofwaardigheid van

haar vluchtmotieven in twijfel worden getrokken en zij wijst erop dat haar zus C.Y. in december 2007, het ogenblik dat verzoekster Bagdad verliet, door het Commissariaat-generaal omwille van dezelfde feiten als ingeroepen door verzoekster als vluchteling werd erkend. Verzoekster vervolgt dat er dan ook geen reden is om eraan te twifelen dat zij als vluchteling erkend diende te worden op het ogenblik dat zij Bagdad verliet. De bewering in de bestreden beslissing dat zij uitermate vaag zou blijven over de situatie van de christenen in Irak doet niet terzake. Deze bewering is bovendien onjuist aangezien er geen enkel gegeven voorhanden is waaruit zou blijken dat zij niet vanaf haar geboorte tot in 2008 in Bagdad zou hebben gewoond en een christen in Bagdad moet daarenboven niet noodzakelijk op de hoogte te zijn van alle problemen die christenen, priesters of kerken in Bagdad de laatste jaren hebben meegemaakt om een ernstige vrees voor vervolging te koesteren.

Verzoekster betwist dat Noord-Irak voor haar een intern vluchtalternatief is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet omdat (i) de verhouding tussen de Koerden en de christenen in het Noorden bijkomend verslechterd is sinds het begin van de Koerdische revolutie in 1961, (ii) in het door het Commissariaat-generaal gehanteerde Cedoca-antwoorddocument IRQ2009-034w, Christenen Noord-Irak, van 20 mei 2009 geen onderscheid wordt gemaakt tussen Assyrische christenen uit het Noorden die daar steeds gewoond hebben enerzijds en christenen geëmigreerd vanuit Bagdad anderzijds, terwijl dit onderscheid volgens de Eligibility Guidelines van UNHCR van april 2009 wel dient gemaakt te worden, (iii) zij in Noord-Irak geen normaal leven kan leiden daar zij de Koerdische taal niet spreekt waardoor zij geen hoger onderwijs kon volgen, het voor haar dan ook onmogelijk was om er te werken, volgens het hoger aangehaalde Cedoca-antwoorddocument in het Noorden van Irak een aantal vormen van discriminaties bestaan tegenover christenen en het Noorden voor haar als een vreemd land aanvoelde waar zij niet welkom was vermits haar familie een verblijfsvergunning nodig had, gesteund door een lokale Koerdische borg, (iv) sedert de bestreden beslissing ook haar ouders en haar zus N. het Noorden van Irak hebben verlaten zodat zij niet meer kan terugkeren naar deze streek daar het evident is dat zij als jonge christelijke alleenstaande vrouw niet veilig kan wonen in het Noorden en zij niet meer zal kunnen weerstaan aan de druk/aandrang van de Koerdische borg om te huwen met zijn broer, (v) zij tegen haar wil in gedurende anderhalf jaar in Noord-Irak verbleven heeft in afwachting dat haar ouders over de financiële middelen zouden beschikken om net zoals haar zus C. het land te kunnen verlaten, (vi) in hoger genoemd Cedoca-antwoorddocument verscheidene malen verwezen wordt naar een verslag daterend van december 2008 van H. TEULE, die volgens verzoekster echter, hoewel ongetwijfeld de grootste deskundige in de Benelux inzake de toestand van christenen in Irak, geen neutrale getuige is in verband met de vraag of een christen Irak verlaat omwille van een gegronde vrees voor vervolging en (vii) het UNHCR in "briefing notes" van 11 december 2009 verklaart dat personen afkomstig van Centraal-Irak nood hebben aan internationale bescherming en de nood aan bescherming in hoofde van vluchtelingen uit de drie Noordelijke provincies dient te worden onderzocht op individuele basis zodat het Commissariaat-generaal er niet mee kan volstaan om te zeggen dat het Noorden veilig is voor verzoekster, vermits een individueel onderzoek vereist is waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen christelijke "autochtonen" in de KRG enerzijds en christelijke immigranten uit Centraal-Irak anderzijds.

In een tweede onderdeel, inzake de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, vraagt verzoekster de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet daar zij alleszins in Bagdad ernstige schade zou lijden bestaande uit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Verzoekster verwijst naar de hoger aangehaalde "briefing notes" waarin het UNHCR vraagt om niemand terug te sturen naar Centraal-Irak omdat iedereen uit dat gebied nood heeft aan bescherming. Verzoekster verwijst te dezen naar de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die in die zin gevestigd is. Verzoekster voert aan dat zij, omwille van de redenen vermeld in het eerste onderdeel, geenszins aan dit willekeurig geweld kan ontsnappen door zich blijvend in het Noorden van het land te vestigen.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag verworpen omdat zij onvoldoende aanwijzingen heeft aangegeven waaruit kan worden afgeleid dat zij actueel een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging hoeft te koesteren. Dit besluit steunt inzonderheid op de overwegingen dat (i) de laatste feiten die zij aanhaalt dateren van eind 2008 en zij sindsdien geen enkele aanwijzing heeft dat zij wordt geveiseerd met het oog op vervolging, ondanks het feit dat zij nog anderhalf jaar in Noord-Irak heeft verbleven, (ii) zij uitermate vaag blijft over de situatie van de christenen in Bagdad in de periode dat zij daar verbleef, (iii) zij geen enkel begin van bewijs kan voorleggen met betrekking tot de door haar ingeroepen problemen of bedreigingen, (iv) zij, nadat zij Bagdad heeft verlaten, nog anderhalf jaar in Noord-Irak heeft gewoond met haar familie, waar zij geen

specifieke conventiegebonden problemen meer kende, over een geldige verblijfsvergunning beschikte en de kans heeft gekregen om zich er te vestigen en (v) op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat omdat de situatie op dit ogenblik niet van dien aard is dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.4. Na lezing van het gehoorverslag en het administratief dossier, treedt de Raad verzoekster bij waar zij stelt dat zij op het ogenblik dat zij Bagdad verliet als vluchteling erkend diende te worden.

Zoals verweerder terecht opmerkt in de verweernota volgt uit artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet dat er geen behoefte aan bescherming is, indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoekster redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in dat deel van het land blijft. De Raad stelt vast dat verzoekster beschikte over een intern vluchtalternatief daar haar familie zich in januari 2008 vestigde in Noord-Irak, aanvankelijk in het overwegend christelijke dorp Ayn Kawaa en vanaf maart 2008 in Erbil. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing kenden verzoekster en haar familie sinds hun aankomst in Noord-Irak geen specifieke conventiegebonden problemen meer, beschikten zij er van bij hun aankomst over een geldige verblijfsvergunning en hebben ze de kans gekregen om zich er te vestigen.

Bij aangetekend schrijven van 18 mei 2010 liet verzoeksters raadsman aan de Raad een bijkomend stuk geworden waaruit blijkt dat ook verzoeksters ouders en haar zus N. ondertussen Noord-Irak hebben verlaten en haar vader zich vluchteling heeft verklaard bij het UNHCR te Amman, Jordanië. Dienvolgens dient te Raad vast te stellen dat verzoekster niet langer beschikt over familiale- noch gemeenschapsbanden in Noord-Irak. Rekening houdend met haar persoonlijke situatie, kan in hoofde van verzoekster, als jonge alleenstaande vrouw, niet worden aangenomen dat zij thans nog beschikt over een veilig intern vluchtalternatief in Erbil, Noord-Irak.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig Artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig mei tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS